

22 APRILIE 1949 — Nr. 117 PENTRU INDEPENDENTA! PENTRU DEMOCRATIA!

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACTIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 29. TEL. 2.74.23; 2.77.91.

Taxa poștală plătită în numerar corespunzător aprobării Direcției Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

Anual 6 luni

Pentru instituții	Lei 6.000	3.000
Pentru organizații politice, organizații de masă și presă	2.600	1.600
Pentru particulari	1.600	800

Agentia „ELEFTERI ELLADA“ a transmis:**M E S A G I U L****Comitetului Grec pentru pregătirea Congresului Mondial al partizanilor Păcii***adresat***Prot. FREDERIC JOLIOT CURIE***Președintele Comitetului de Organizare al Congresului Mondial al partizanilor Păcii***P A R I S**

Dragă tovarășe,

Chemarea pentru pace care concentrează milioane de oameni în luptă împotriva răsboiului, a avut un adânc răsunet și în rândurile poporului nostru. Din toate colțurile țării, din toate păturile sociale, din toate unițiile Armatei Democrație, din toate satele Greciei Libere și orașele subjugate, zilnic ne sosesc suțe de adeziuni. Poporul grec, care de ani de zile oferă sacrificii pentru cauza păcii, și care luptă astăzi cu armele în mână pentru a împiedica pe atâtătorii la un nou răsboi de a ne transforma țara în bază militară printr-un nou conflict, nu putea să primească decât cu entuziasm și bucurie această însemnată inițiativă mondială, de organizare a luptei pentru apărarea păcii. Din inițiativa Uniunii Femeilor Democrație din Grecia și a intelectualilor progresiști, a avut loc în Grecia Liberă la 19 Martie o conferință la care au participat reprezentanți din toate organizațiile populare, sindicaliste, alegându-se un comitet de pregătire pentru Congresul de la Paris. Acest Comitet se compune din Prof. Dr. Petros Cocalis, ministru Sănătății și provizoriu al Invățământului din Guvernul

Democrat Provizoriu, Rula Cuclu, secretară Uniunii Femeilor Democrație din Grecia, Panaghis Mavromatis, din partea Uniunii ziariștilor, Apostolos Grozos din Confederația Generală a Muncii din Grecia și ministrul al Muncii, Pavlos Rakofsky din

partea Frontului de Eliberare al slavomacedonienilor (N. O. F.), Vera Nikoleska (A. F. E. Z. E.) Mihail Sinacos din partea Cooperativelor Agricole din Grecia Dimitrios Balascas din partea

Continuare în pag. 7.

Asasinarea mișlească

a fruntașilor sindicali greci DIMITRIU și ELEFTERIADI și a ziaristului FITSIOS, precum și a altor 12 luptători democrați greci,
de către călăii monarho-fasciști

La Atena au fost executate din ordinul Tribunalului monarho-fascist, 15 persoane între care Giorgi Dimitriu, secretar al Uniunii sindicatelor din Pireu, Vasiliu Elefteriadis, fruntaș al mișcării sindicale, precum și Thakis Fitsios, redactor la RIZOSPASTIS, organul Partidului Comunist din Grecia.

Presă din Atena trece sub tăcere aceste asasinate.

Tsaldaris a declarat că a primit din partea secretarului general al ONU, Trygve Lie, o telegramă cerând amânarea acestor execuții. Telegrama însă, după cum a spus Tsaldaris, „a sosit prea târziu”.

Aderărul asupra copiilor

Monarho-fasciștii greci torturează rudele copiilor pentru a obține declarațiuni

Toată lumea știe că în lagărele de copii cari au fost răpiți din ordinul reginei Friderichi, aceștia se ofilesc, murind pe capete.

La Salonic, Ianinna și Atena au murit de frig și foame zeci și zeci de copii. Si cu cât scrisorile, fotografie, și darurile pentru părinți vin cu mii de dela copiii aflați în Democrațiile Populare, cu atât crește mai mult ura împotriva criminalilor monarho-fasciști cari au smuisc copii din brațele mamelor și cu atât turbează și mai mult răptorii și asasinii fasciști.

Au răsturnat cerul și pământul pentru a obține declarații dela părinți prin cari aceștia să afirme că partizanii le-ar fi răpit copii. Însă nu au reușit deoarece au fost primiți pretutindeni cu scârbă, ură și dispreț. La urmă au schimbat tactica, pentru a nu fi prea evident că încearcă să obțină declarații cu sila. Se duc pe la casele oamenilor cari au copii plecați în Democrațiile Populare însotiti de diversi netrebnici localnici și ucid sau fură găinile, porci, vitele, taie arborii, dărâmă gardurile, etc., creind locuitorilor o asemenea situație încât aceștia se văd nevoiți să spună „destul, îscălim orice! Astfel, au procedat monarho-fasciștii, însotiti de trădătorul satului, Kostas Papatolis, și în satul Visinia. Lui Panait Kalkos i-au injunghiat porcul și vițelul, plecând apoi cu mașina la Castoria să petreacă. Însă soldații pe cari i-au invitat la petrecere au refuzat să răspundă invitației și să mănânce carne furată. Lui Trifon Vlasi i-au luat un bou; lui Toma Golegasi, vaca, lui Arghir Prosinas, calul, iar lui Lambru Milasis, porcul. Arghir Lazis a spus bandiștilor: „voi procedați ca și ocupanții fasciști: jefuiți. Partizanii nu ne-au luat nici măcar un fir de praz”.

Intrebuintând mijloace ca cele arătate mai sus, au obținut declarații dela bătrâni și bătrâne, ca spre pildă dela Karina Note de 70 de ani, dela Const. Pantaso de 68 ani, dela Elena Kaltos de 70 de ani, dela Stase Gherghino de 80 de ani,

dela Tomas Gheorghinos de 75 ani, cu toate că aceștia nu au copii și numai pentru că erau bunici sau unchi ai copiilor pe cari părinții lor i-au trimis în Republicile Populare.

Dar orice ar face monarho-fasciștii din Atena și turbata lor „regnă“ Friderichi, nu vor putea ascunde adevărul asupra copiilor. Copii aflați în Democrațiile Populare trăesc fericiți, în timp ce în lagărele de copii ale Fridericei aceștia mor cu zile. Si poporul grec stie acest lucru și îl înseamnă.

Atacul executat de o unitate ușoară a Armatei Democrate la Teotoco-Oxia

Știri de pe frontul dela Grammos anunță că o unitate ușoară a A. D. a atacat pe înălțimea Theotoko Oxia, dela o distanță de 20 metri, ofițeri ai armatei monarho-fasciste, veniți în recunoaștere. Au fost uciși 4 ofițeri din armata monarho-fascistă.

De asemenei, alte știri anunță că în ciocnirea efectuată de unitățile Armatei Democrate împotriva forțelor dușmane din reșunerea satului Stratsiani, a fost rănit subcomandantul batalionului 625 monarho-fascist.

Cu asemenea mame eroine păsim către victorie

Redăm mai jos scrisoarea pe care a trimis-o Petrula Misiu către fica sa Popi Vasilichi, infirmieră în Armata Democrată a Greciei.

„Să ne trăești iubită noastră Vasilichi! Te sărutăm cu drag atât eu mama ta, cât și iubitorul tău tată.

Cu sănătatea o ducem bine și-i dorim și tie asemenea. Află dragă Vasilichi despre prea iubitul tău frățior că l-am pierdut. A căzut

vîetejește luptând în bătălia dela Florina. Însă să nu-ți faci inimă rea. Așa-i războiul. Vezi să fiu tu sănătoasă și să îngrijești cât mai bine pe frații de luptă cari vin acolo, pentru a se face repede bine. Această veste îți-o scriu eu, ca să n-o afli dela alții și să te întristezi. Pilda îți-o dau eu care sunt mamă, iar tu să faci ca mine.”

La revedere
PETRULA MISIU

POSTUL DE RADIO GRECIA LIBERA A TRANSMIS COMUNICATUL DIN 17 APRILIE AL COMANDAMENTULUI GENERAL AL ARMATEI DEMOCRATE IN LEGATURA CU MERSUL OPERATIUNILOR DE PE FRONTUL GRAMMOS-SMOLICA-VOIO:

ARMATA DEMOCRATĂ A GRECIEI COMANDAMENTUL GENERAL COMMUNICAT (17 Aprilie 1949)

După marea sa vârsare de sânge dela Grammos-Smolica-Voio din ultimile douăsprezece zile și după repetatele sale eșecuri în străduințele de a ocupa înălțimea Pirogos Stratsianis și celealte poziții ale unităților Armatei Democratice a Greciei, dușmanul nu a mai manifestat nicio acțiune ofensivă în zilele de 14-15 și 16 Aprilie.

In acelaș timp, unitățile A. D. G. dețin mereu inițiativa și continuă lupta de uzură a inamicului. Prin ciocniri și hărțuiriri permanente, unitățile A. D. G. provoacă dușmanului grele pierderi.

Dat la Sediul de Conducere al Comandanțatului General al Armatei Democratice a Greciei.

17 Aprilie 1949.

**COMANDAMENTUL GENERAL AL ARMATEI
DEMOCRATICE A GRECIEI**

ȘTIRI ȘI COMENTARII

O declarație a d-lui Chiru

Chiru, delegatul guvernului monarho-fascist din Atena la O. N. U., a declarat că „este imposibil că ziaristul Takis Fitsios să fi fost condamnat la moarte pentru că era comunist și că deasemenea, ziarul „Rizospastis” organul central al Partidului Comunist din Grecia la care acesta lucra, a încetat de a mai apărea. Trebuie să aibă cineva obrăzniciu unui cunoscut admirator al lui Hitler și Mussolini și cunoscu pentru trecutul său, aşa cum este Chiros, pentru a face asemenea declarații. Takis Fitsios luptător al libertății poporului grec a intrat în cariera ziaristică din 1919, când era încă student. Totdeauna în primele linii ale luptei oamenilor muncii din Grecia, face în diferite perioade peste 15 ani de închisoare și exil, tocmai pentru că a rămas mereu fidel ideologiei sale. În timpul ocupării fasciste evadează împreună cu alții din lagărul de concentrare italian, luând parte activă în rezistența națională. După Convenția dela Varkiza își continuă activitatea ca ziarist, colaborând la ziarul „Rizospastis”. De capacitatea sa ziaristică, de integritatea sa personală, de credința în ideile sale, n'a îndrăsnit să se îndoiască până astăzi în Grecia niciun om onest, indiferent de convingerile sale politice. A îndrăsnit să facă un fost admirator al lui Hitler și Mussolini, iar foștii colaboratori ai nemților din care se compune astăzi tribunalele extraordinare ale guvernului din Atena au încercat să-l condamne la moarte. Însă în cazul executării pedepsei cu moartea a lui Takis Fitsios, aceasta va fi din acele crime căruia nu se vor uita, și pentru care oamenii cinstiți din lumea întreagă vor cere cândva socoteală.

Ce nu vede așa zisa „Comisie Balcanică”

Așa zisul Comitet Balcanic continuă acțiunile sale antibalcanești. Potrivit comunicatului, postului de radio Atena monarhofascist, așa zisul Comitet Balcanic s'a întrunit eră într-o ședință, pentru a examina toate rapoartele reprezentanților Comitetului în legătură cu pretinsele provocări ale țărilor vecine împotriva Greciei. Înălță acestor domni din Comitetul Balcanic le putem lăuda o întrebare: Avioanele, tancurile, tunurile, războiele, mitralierele, puștile mitraliere, puștile cu car și în Grecia se varsă atâtă sânge sunt de proveniență balcanică sau americană-engleză?

Iar armamentul—puțin în comparație cu cel al monarhofasciștilor—de care să spune Armata Democrată, este de proveniență balcanică sau americană-engleză? Adică, este său nu armamentul pe care Armata Democrată îl capturăza prin viteză sa dela armata monarhofascistă? Si cine violență în permanență granițele din Nordul Greciei? Guvernantii monarhofasciști din Atena, agenții atașatorilor străini la un nou războli, sau vecinii din Nordul Greciei, care sunt dorinci de pace și de raporturile pașnice cu celelalte popoare? Dacă astfel stă lucrurile, ce rost mai au rapoarte peste rapoarte ale acestui Comitet Balcanic, împotriva vecinilor din Nordul Greciei? Nu pot avea alt rost decât acela, de a acoperi intervenția criminală americană în afacerile interne ale Greciei și de a distra atenția oamenilor săi multi de la adeverării răspunzători ai tragediei grecești de astăzi și de a poriecta pe cei a căror țesnică dorință în ceiace priveste Grecia este de a o vedea independentă, liberă, pacificată, ed populul ei fericit și stăpân pe pământul său.

Dacă am aduna cifrele date de Marele Stat Major monarhofascist...

„Treisute de deținuți comuniști din Grecia au dezvăluit Partidul Comunist Grec. Astfel, numai din insula Macronissi 150 deținuți și-au dat seama că au greșit, iar d-l ministru Rendis le va ţine o cuvântare, etc. etc...“ Acestea și multe altele asemănătoare a transmis postul de radio Atena. Însă ce se întâmplă la Grammos? Ce se întâmplă cu moralul armatei monarhofasciste, despre care vorbesc anumite ordigne secrete ale însăși conducătorilor armatei monarhofasciste?

Despre aceasta dece nu ne vorbește nimic postul de radio Atena?

„Serioasele“ comentarii ale acestui post de radio ne-au obișnuit ca atunci când treburile nu merg bine, pentru mercenari să inventeze succese în alte sectoare, pentru a egaliza cu adeverătele victoriilor ale actualei naționale de eliberare a poporului grec. În felul acesta, potrivit comunicatelor oficiale ale Marelui Stat Major monarhofascist, mercenarii au ucis, au rănit și au luat prizonieri până acum de 10 ori mai mulți partizani de căci și dispus vreodată în total Armata Democrată. Cândva Molotov dăduse unor asemenea domni, sfatul său istoric: Să nu spună mari vorbe, ci să mănânce bucăți mari. Iar bucățile mari în luptă împotriva actualei mișcări naționale de eliberare din Grecia, numai guvernantii monarhofasciști din Atena nu le mănâncă.

Guvernul francez a refuzat viza de intrare delegației Greciei Democrate

Ministerul de Externe al Franței oficial Marschallize, și nu al poporului francez, nu a dat viza de intrare reprezentanților organizațiilor democratice din Grecia democrată la Congresul Mondial pentru Pace. Această faptă a guvernului francez de izolare a multor membrii din delegațiiilor altor țări a provocat energice proteste din partea organizațiilor democratice și a mulților personalități din toate țările și mai ales din Franța.

Vocația de protest a Greciei Democrate, vocația poporului grec, care de opt ani de zile luptă fără întrerupere în ceele mai înaintate linii ale frontului mondial pentru pace și libertate popoarelor, trebuie să fie ascultată printre cele dinăzi. Si aceasta deoarece este vocea unui popor care prin iupitie și rezistență să față de ocupanții americană-englezi ațători la un nou războli, emționarea săutele de popoare mici și mari, inspiră și insuflă teste masale populare din toate țările, consolidează convingerea oamenilor simpli din orice țară și de orice rasă și în același timp prin rezistența panpopulară împotriva planurilor atașatorilor la un nou războli și în primul rând împotriva imperialiștilor americană-englezi, această voce a poporului grec, care de patru ani de zile încrearcă să înabușe imperialiștii americană-englezi, acești dușmani ai popoarelor împotriva căror se ridică astăzi tot mai impunator pentru prima oară în istoria omenirii trebuie ascultată în Congresul Mondial al Partizanilor Pașii.

RÂNDURI DINTR'UN JURNAL DE RĂZBOI

Sunt luptător al Armatei Democratice

de ALEXIS PARNIS

O întregă Divizie se camluiese în pădurea deasă și nimic nu trăda prezența acesteia, avioanelor înalte care căutau cu inversunare întreg muntele.

Doar pe o potecă mai largă a pădurii, mișcarea este intensă, neîntreruptă. Curieri de legătură grăbiți, luptători întârziati care să căută unitatea, infirmieri, animale de transport, bucătari, toți se încrucisau din zori pe această cărare. Asprimed luptei de eri nu se stersese încă de pe fețele lor. Acum, în lumina dimineații se văd unii pe alții, discută puțin asupra marsului de noapte, întreabă de vreun prieten al lor dacă este bine și să urmează drumul.

La o cotitură sunt îngrămăduiți cățiva prizonieri. Luptătorul care-i păzește a deschis o conservă și măncă sprijinit de o grămadă de crengi uscate. Din partea opusă, sună încet, încet un altul. La cotitură se întâlnesc.

— Cum merge, Cotsio?

Cotsio lasă jos conserva și răde cu gura plină.

— Iacă, m'am pus pe mâncare...

Noul venit se asează alături de acesta, își scutură zăpada, frecând puternic ciorapii săi uzi leovarcă.

— Mare noroc ci avea dacă n'am să răesc nici de asta...

— Tie cum iti merge?

— Cum să-mi meargă? Cu zapada asta am avut de furcă eri în vale... A fost cât păci să-mi devore urechile. Îl fîneam și pe Malio care era rănit.

— Iar a fost rănit Malio?

— Așa-i este dat lui. Insă niciodată nu va păti ceva mai rău...

— E voinic și curajos puștiul...

— Ti-l amintești atunci când a venit în 1946 în grupă? Spuneai că nu va suporta foamea și frigul.

Celalt clatină din cap...

— Lasă că umbă și descult...

Sub soarele fetele lor se înșeninează sunt amândoi vecchi cunoscuți ai partizanatului.

— Eri, în luptă am văzut și pe Vanghele, ăl din Grevena... Am săt puțin de vorbă cu el. Spunea că are necazuri...

— Ce necazuri?

— Spune că este partizan din 1945, că a luptat parte într-o multime de lupte și că încă nu a fost avansat. Are dreptate de altfel...

— Are dreptul convine celalt. Insă nici n'a rămas nișări mai mult de o lună. Mai înainte de a intra bină într-o unitate și gata era rănit și astfel iar nimereala spital... De opt ori a fost rănit până acum...

— Stii, eu i-le am spus curat: Ce stați și te gândești la astfel de lucruri, măi Vanghele? Înhândește revoluția? Astă sămăi spui... Toate celelalte, gradele și restul mie nici prin cap nu-mi trec...

Lupta să izbândească, să se deschidă fabricile, să ne întoarcem la casele noastre. Alt ce mai doresc?

Am două mâini, iar patronii n'o să mai existe ca să mai fure. Ce-ți mai trebuie ca să trăești bine și să fii mulțumit? Nu-i așa?

— Așa este, răspunse celalt.

(Continuare în pa. 5-a)

La o unitate a Armatei Democratice a Greciei

Din trecutul de luptă pentru pământ și libertate a țărănimii din Grecia

Marșul săngheros al țărănimii din Câmpia Thessaliei la meetingul dela Larissa

In anul 1900 țărani îmrobiți din câmpia Thessaliană încep să ridice capul în fața moșierilor și să-si revendice dreptul la viață. Țărani cei mai inteligenți lansează cu curaj lozincile : „Exproprierea moșierilor”, „Pământul să fie al celor ce-l muncesc” lozinci care electrizează massele țărănești și în același timp se ivesc primii conduceatori ai mișcării țărănești din câmpia Thessaliei. Astfel la Carditsa, Haralaimbie Dimacopoulos și D. Griva, la Larissa Tanase Dafulis, la Volo Gh. Shinas și alții, încep să organizeze primele mișcări țărănești și ținerea primelor meetinguri. In 1904 au loc primele meetinguri de massă la Carditsa și Sofades.

In 1905 sosește în Thessalia Marin Antipas, care prin activitatea sa devine inițiatorul și îndrumătorul țărănimii. Antipas pune pentru prima oară lozinca luptei de massă organizată care devine drapelul luptei țărănimii. Moșierii asasinează pe Antipas la 8 Martie 1907, dar nu reușesc să curme răscoala țărănimii.

Dela începutul anului 1910 câmpia Thessaliei devine un uriaș vulcan, gata să isbucnească din moment în moment. La sfârșitul lui Februarie au loc la Carditsa și Tricala primele mari meetinguri ale țărănimii. Se hotărăște ca meetingul dela Larissa să aibă loc la 6 Martie 1910.

Sunt luptător al Armatei Democratice

(Urmare din pag. 4-a)

— Când însă poți oferi mai multe, trebuie să-ți iei locul.

— Noi tocmai aici ne deosebim de monarho-fasciști. Noi cinstim și ridicăm pe oricine care se evidențiază prin vitejia și capacitatele sale.

— Desigur... Aşa este... Însă eu i-le-am spus curat...

— Stiu... Văți certat iarăși...

— Nu tocmai...

— Bine, lasă astea... Ce face Maria?

— Se îmbolnăvise acum în urmă. Dar a ta?

— Era cu batalionul... N' am aflat dacă s'a întors să-năstoasă din luptă...

Din fundul potecii vine alergând un curier de legătură. Se oprește în fața celui care vorbea și salută.

— Tovărășe comandant, sunteți căutat la sediul co-de pe manta.

— Bine, viu îndată.

Acesta se ridică, își pune bocancii și scutură zăpada mandamentului.

— Așa dar, să trăești Cotsio, sănătate!

— Sănătate tovarășe general!

Cel rămas se asează din nou cu băgare de seamă se apleacă din nou asupra conservei. Prizonierii de alături, strânsi unul lângă altul pentru a se încâlzi, urmăresc scenă fără să înțeleagă prea mult. La un moment dat unul din ei nu s'a mai putut abține:

— Cine era acesta, Tovărășe Cotsio?

Cotsio ridică capul și privește în fundul potecii, acolo unde se așindă cele două siluete în caciuli:

— A fost Comandantul Diviziei...

Din trecutul de luptă pentru pământ și libertate a țărănimii din Grecia

Din toate colțurile câmpiei Thessaliei țărani pornesc cu drapele negre, în căruțe și pe jos, pentru Larissa. Alții merg la stațile de cale ferată din apropiere, să ia trenul.

La prima gară, Chileler (astăzi Chipseli) se strânseseră câteva sute de țărani. De îndată ce sosește trenul în gară, țărani încearcă să se sue în tren fără bilete de călătorie. Politis inspectorul căilor ferate din Thessalia nu le dă voie și ordonă ca trenul să picnească. Țărani huiduesc și aruncă pietre asupra trenului. Peste puțin se aud primele detunături, cari sunt urmate de altele. Sâangele țărănilor udă pământul frământat de sudoarea lor. Tanase Dafulis și Tanase Bonas cad sîrăpuși de gloanțele moșierilor; iar Almatariotis greu rănit moare peste puțin. Trenul înaintează și ajunge în gara următoare Tsular, (astăzi Melia).

Și acolo alte sute de țărani așteaptă. Politis dă ordin să se tragă asupra lor și alii țărani cad sub gloanțele Statului moșierilor. Ștefan Acrivunis este omorât, iar Batalas, greu rănit. Alți 15 sunt răniți.

Aceste evenimente s-au făcut cunoscute în mod fulgerător țărănilor cari inundau în ziua aceea orașul Larissa, venind din teate satele. Mai hotărîși se strâng acum la Poarta din Farsala, pentru a primi pe cei cari acum vin pe jos dela Chileler și Tsular. Larissa este ocupată de militari. Cavaleria lovește în țărani. Dar țărănește înaintează și ajunge la Poarta din Farsala. Are loc o luptă care durează câteva ore. Țărani trec peste barajele săcute de soldați, intră în orașul Larissa și ajung în Piața Centrală, hotărîți să-și țină meetingul. Infanteria, cavaleria și jandarmeria trag în carne vie. Mulți țărani cad, dar nimeni nu dă înapoi. Autoritățile cuprinse de pañică țin consiliu și hotăresc să chemă o comisie de țărani și să le spună că permit ținerea meetingului. Si aşa s'a și făcut. În moțiunile votate țărani cer exproprierea moșierilor și pedepsirea criminalilor. Prin unitatea lor și prin hotărîrea lor și credința în forța lor invicibilă, au putut să se impună. Această primă și mare bătălie a schișat luptele ce urmău pentru victoria finală.

Așa s-au desfășurat evenimentele săngheroase ale meetingului țărănimii din Larissa dela 6 Aprilie 1910, cunoscut sub denumirea de „Răscoala dela Chileler”.

Partidul Agrar din Grecia, la Confrința sa pe întreaga țară din 1944 a hotărît ca ziua aceasta să fie considerată ca ziua în care țărănește sărbătorește răscoala împotriva regimului moșieresc, cinstește memoria martirilor săi și jură să continue drumul său istoric către Reforma Agrară și pentru eliberarea sa națională și socială.

POPORUL ALATURI DE ARMATA DEMOCRATA

Din activitatea Consiliului de Plasă din regiunea Florina

Redăm câteva din datele cele mai însemnante, care arată rezultatul activității pe anul 1948 al Puterii Populare din Plasa Florina.

Acestea sunt extrase din darea de seamă făcută de responsabilul de plasă din Florina, în adunarea care a avut loc la începutul anului 1949 și asupra căreia am făcut un reportaj într-unul din numerele noastre precedente.

POPULAȚIA DIN PLASA FLORINA ALATURI DE ARMATA DEMOCRATA

In prima zi a adunării Consiliilor Populare, orgânele populare și populația acestei plăși și-au îndreptat întreagă, activitate pentru sprijinirea luptei duse de Armata Democrată a Greciei.

S-au strâns 100.000 okale de cereale, care au fost măcinate de echipele formate îndată după începerea luptei dela Grammos. Făina obținută a fost transportată la Grammos, pe drumuri aflate sub focul continuu al inamicului. Astăzi, peste 1.000 de bărbați și femei din satele acestei plăși poartă cu mândrie medalia de onoare „Grammos”, care le-a fost acordată drept recompensă pentru activitatea lor patriotică.

Alte 250.000 okale de grane au fost oferite Armatei Democratice după manevra dela Grammos.

Peste 2.000 bărbați și femei, dintre cari mulți bătrâni — tineri și tinere aflându-se în rândurile unităților de luptători ale Armatei Democratice — au murit la lucrările de fortificări dela Vitsi, Mali-Madi, la

transportul răniților, în bori, în brutări și în alte colective.

Indeplinindu-și aceste insărcinări, poporul a pierdut două din cele mai bune cadre ale Puterii Populare din Plasa Florina și anume pe Lazcs Anghileafskis membru în Consiliul de Plasă, pe președintele Consiliului de Plasă Platil Pandele Gheorghiadis, care pentru serviciile aduse poporului și Armatei Democratice primiseră laude din partea Guvernului Democrat Provizoriu.

PUTEREA POPULARA SPRIJINA CULTURA ȘI INGRĂJEȘTE DE SANATATEA POPORULUI

S-au luat toate măsurile pentru ca școlile să fie deschise. 4.000 de copii frecventând cele 34 de școli care s-au deschis, au învățat într'un timp scurt să scrie și să citească. Două școli normale în funcțiune au scos 77 învățători și învățătoare pentru școli.

În 8 sate ale Plășii funcționează alături de școli și cantine, unde iau masa 2.000 de copilași.

SANATATEA POPORULUI

Au fost examinate medical în luna Februarie, funcționând regulat, un spital popular în care au fost internați și îngrijiti peste 750 de persoane. Din Martie și până în Mai 1948 s'a constituit o echipă pentru combaterea scabiei. Această echipă a cutreerat toate satele și a ajutat în mod practic la combaterea acestei maladii. Toată populația plășii a fost examinată de medici. S-au distribuit gratuit mii de păstile de aspirină, antipirină, chinină, etc., pe cari altă dată populația le plătea cu prețuri ridicate.

Continuare în pag. 7.

Tărânamea luptă și își salvează viață

Intreaga Halcidică muntoasă fusese declarată de monarho-fasciști zonă interzisă. Astfel, sute de hectare de pământ rămăseseră nesămănitate, vitete, mureau cu suțele, măslinii se uscău, iar muncitorii care altădată lucrau în păduri nu puteau să scoată nici măcar o incarcatură de cărbuni spre a putea asigura pâinea copiilor lor.

Locuitorii din 20 de sate ale Halcidicei, făceau intervenții repetitive, protestând în fața autorităților monarho-fasciste, însă toatădeauna aveau de înfruntat refuzul acestora de a ridica interdicțiile.

Atunci tărani s-au hotărît să-și ia singuri dreptul, să-și facă sin-guri drăptate. Locuitori sătelor Vazinos, Vatopedi, Calives, Polighiro, asociațiunilor agricole din satele Vividas, Drasta, etc., au început să-și cultive pământurile. Sute de muncitori fabrică acum mangal. Turmele se cresc mereu și pe alte locuri de păscut.

Poporul a inițiat interdicțiunile statului fascist, salvându-și astfel viața.

Același lucru l-au făcut și locuitori satului Askos, Langada. Înă-

„Echipe speciale de femei poști completește, pentru luptătorii Armatei Democratice

Lucrările Comitetului Politic
al Adunării Generale a O.N.U.

REPREZENTANȚII U.R.S.S. ȘI POLONIEI au cerut salvarea fruntașilor sindicali greci condamnați la moarte de monarho-fasciști

NEW YORK, 21 (Radar). — TASS transmite:

La 18 Aprilie Comitetul politic și-a reluat ședințele.

Katz Sucky, reprezentantul Republicii Poloneze, a făcut o declarație specială în care a a-

rătat Comitetului că potrivit informațiilor primite de către delegația poloneză, tribunalul militar din Atena a condamnat la moarte în ziua de 10 Aprilie pe fruntași sindicali greci Giorgi Dimitriu și Vasile Elefteriadis,

dis, a căror execuție urmă să aibă loc în noaptea de 19 Aprilie.

Katz Sucky a cerut președintelui Comitetului politic și Adunării Generale să intervină pe lângă guvernul grec pentru oprirea execuției lui Dimitriu și Elefteriadis.

Van Langenhove (Belgia), președintele Comitetului, a declarat că nu va prezenta cererea delegațului polonez spre examinare, susținând că problema Greciei nu se află înscrisă pe ordinea de zi.

Gremiko, șeful delegației sovietice a sprijinit cu hotărâre cererea poloneză, insistând că această chestiune să fie luată în discuție.

Kiselev, reprezentantul Bielorusiei, a cerut deasemenea Comitetului să sprijine cererea reprezentantului polonez.

Văzând că cererea poloneză privitoare la soarta lui Dimitriu și Elefteriadis, a început să provoace discuții, președintele a rus această cerere la vot. Votul a fost efectuat într-o grabă atât de mare încât mulți delegații nu au putut participa. 31 de delegați au votat pentru hotărârea președintelui de a nu se discuta cererea reprezentantului polonez.

MESAGIUL

adresat Prof. Frederic Joliot Curie, președinte al comitetului de organizare al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii

(Urmare din pag. 1-a)

Uniunii Juriștilor, Nicos Achritidis din partea E. P. O. N.-ului, Stavros Zorbalas din partea Studenților, Grigoris Farakos din partea invalidilor de răsboi.

Indată după formarea sa, acest comitet a început o campanie pentru pace. S-au organizat și s-au format comitete pentru apărarea păcii. La orașe și la sate au avut loc adunări cu scopul popularizării însemnătății congresului, care va reprezenta frontul păcii popoarelor.

In urma invitației Federației Internaționale a Femeilor Democrațice, a fost aleasă o delegație pentru a reprezenta poporul grec la Congresul dela Paris. Delegația noastră a început îndată demersurile necesare pentru a primi viza de intrare în Fran-

ța, însă din prima clipă a întâmpinat dificultăți din partea legaților franceze, care îi refuzau viza.

Sunt convins că participarea delegației unei țări care susține tristele urmări ale planurilor criminale ale atâtătorilor la un nou răsboi și care se opune din toate puterile la realizarea acestor planuri, ar constitui o contribuție hotărâtoare la acest congres. De aceea vă rugăm a face din partea d-voastră demersurile necesare, să încătă piedicile să fie înălțurate, iar delegația noastră să poată participa la lucrările Congresului păcii.

In numele Comitetului grec pentru pregătirea Congresului Mondial pentru Pace.

Prof. P. Cocalis.

Poporul alături de Armata Democrată

(Urmare din pag. 6-a)

NICI UN REFUGIAT FARA ADAPOST, SAU FLĂMÂND

In timp ce în satul ocupăției americane, adică în Grecia monarho-fascistă cei evacuați cu forță din satele lor, desbrăcajă și flămândi, bolnavi și fără adăpost, tremura de frig prin magazii și barăci, Puterea Populară din satele libere ale regiunii a primit și a oferit ospitalitate la mii de patrioți fugiți de teroarea monarho-fascistă. Lozinca „nimeni fără adăpost sau flămând” a fost aci realizată datorită grijei Puterii Populare și minunatei solidarității a poporului.

Pentru îngrijirea și ajutorarea celor fără de lucru și a familiilor partizanilor numai Consiliul de presă a distribuit 20.000 okale de cereale și 25.000 okale de cartofi și leguminoase.

ALTE PROBLEME

In urma hotărîrilor adunărilor generale Consiliile Populare cu ajutorul populației au impărtit 2000 de stremate (10 stremata = 1 hecțar), care altădată aparținuseră moșierilor, trădătorilor de țară și mănăstirilor.

Nedreptățile și abuzul de putere au dispărut din sate. Dacă exceptăm miciile pagube pe care le-au suferit holdele din anumite sate alte nedreptăți nu există. Judecătorile Populare au judecat și rezolvat diferențe pentru cari, ca să dea altădată o rezolvare, sub regimul burghez, o mai repede rezolvare, și trebuie să cheltuești o avere.

In timpul iernii trecute, în cele mai multe sate au funcționat multe cluburi populare.

INFRANGEREA SUFERITA de armata mercenară a lui Truman la Grammos - Smolica - Voio

**Pierderile suferite de inamic până la 14 Aprilie se ridică la:
2.195 morți, 5.133 răniți și 1.089 prizonieri**

Infrângerea suferită de regimul monarho-fascist la Grammos - Smolika - Voio, din ziua de când au început puternicele acțiuni ofensive ale Armatei Democrate Grecești și până astăzi, se măsoară în afară de alte criterii și prin grelele sale pierderi în oameni. Comunicatele Comandamentului General al Armatei Democrate Grecești dau următoarele date în legătură cu aceste mari vărsări de sânge ale inamicului. Până în ziua de 14 Aprilie, pierderile monarho-fasciștilor se ridicau la 2.195 morți, 5.133 răniți și 1.089 prizonieri, adică în total 8.417 oameni.

Printre pierderile în material de răboi ale monarho-fasciștilor sunt și 17 avioane doborâte sau grav avariate, dintre cări 12 au căzut în mâinile Armatei Democrate.

Capturile făcute de Armata Democrată, pe cări inamicul le-a părăsit în fugă să, n'au fost încă verificate.

În ziua de 8 Aprilie, o parte din aceste capturi au fost: 9 morți mari, 15 morți mici, 11 puști-mitrăliere americane, 65 puști mitralieră Brent, 98 arme semi-automate Thomson, 420 puști americani, multe mii de gloanțe Brent, 240.000 gloanțe Thomson, 80.000 metri de cablu telefonic, 8 baterii, 600 animale de transport, 650 corturi, 840 uniforme militare, 186.000 okale ovăz, 110.000 okale fasole, 27.000 okale conserve, 14.000 cutii carne conservată, 40.000 okale marmeladă, 3.600

cutii brânză, 6.000 okale măcaroane, etc. etc.

Întreaga arhivă a brigăzii 75 monarho-fascistă a căzut în mâinile Armatei Democrate.

În timpul luptelor din 10—12 Aprilie, a căzut în mâinile Armatei Democrate o mare cantitate de material de răboi.

AGENȚIA „ELEFTERI ELLADA” A TRANSMIS URMATORUL COMUNICAT AL COMANDAMENTULUI GENERAL AL ARMATEI DEMOCRATE A GRECIEI ÎN LEGATURA CU MERSUL OPERAȚIUNILOR DELA GRAMMOS-SMOLICA-VOIO, SI REZULTATELE OBTINUTE.

ARMATA DEMOCRATA A GRECIEI COMANDAMENTUL GENERAL C O M U N I C A T

(20 APRILIE 1949)

Lupta de uzură a inamicului a continuat și în zilele de 17, 18 și 19 Aprilie.

1. La 17 Aprilie în sectorul Smolica, dușmanul a repetat străduințele sale ofensive, cări au continuat și în ziua de 18 Aprilie. Unitățile noastre au răsturnat pe inamic, cu grele pierderi pentru acesta.

2. La 18 Aprilie, în sectorul Conitsa, unitățile noastre au efectuat atacuri împotriva pozițiilor dușmane din Profiti Ilia, Oxia și Theotoco, provocând dușmanului mari pierderi.

Forțe ale dușmanului pornite pentru întăriri, au fost atacate hotărîtor și au suferit multe pierderi.

3. În celelalte sectoare, unitățile noastre, aplicând tactica de uzură a inamicului prin ciocniri și hărțuiriri repetitive în flancurile și în spatele dușmanului, au provocat acestuia serioase pierderi.

În toate aceste lupte, pierderile inamicului au fost de: 443 morți și 996 răniți. Numărul prizonierilor nu se cunoaște încă. Au fost distruse 9 autovehicule și 2 tunuri ale dușmanului. De asemenei, au fost doborâte și 3 avioane.

Dat la sediul de Conducere al Comandamentului General.

20 Aprilie 1949

COMANDAMENTUL GENERAL AL ARMATEI
DEMOCRATE A GRECIEI